

10 e Kamer

Nr. 1287/04
VAN HET PARKETNr. 99436
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Na arrest van 16/02/2007 met nr.98.124

30 november 2007

not. 66.L5.102000/03 van het openbaar ministerie tegen:

1.Nr. 2039 , marktkramer, geboren
te op en wonende te2.Nr. 2040 bediende, geboren te op
en wonende te

veroordeeld bij arrest van 16 februari 2007 wegens:

"te

Bij inbreuk op art.99 § 1.6°, strafbaar gesteld door de art.146, eerste lid, 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen het gebruik van een vergund gebouw wat de hoofdfunctie betreft gewijzigd te hebben naar een nieuwe functie, vergunningsplichtig krachtens art.2 § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen, waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, namelijk door de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd van de functiecategorie "verblijfsrecreatie" naar de functiecategorie "wonen" door:

het permanent wonen in een weekendverblijf, gelegen in een zone voor verblijfsrecreatie, op 25 augustus 2003."

1. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 8 november 2007 in het Nederlands:

de beklaagden in hun middelen van verdediging bij monde van meester
loco meester , beiden advocaat aan
de balie tehet openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van
substituut-procureur-generaal.

2.1. Het hof dient zich nog uit te spreken over de vorderingen van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente en van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, strekkende tot het staken van het strijdige gebruik van het weekendverblijf, gesteund op art.149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), hierna genoemd DORO.

Ook moet nog uitspraak worden gedaan over de vorderingen van het college en van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur tot verbeurte van een dwangsom; de eerste rechter heeft geen uitspraak gedaan over de vordering op dit punt van het college; het openbaar ministerie handhaaft voor het hof zijn vordering tot verbeurte van een dwangsom in zijn voordeel niet.

2.2. In het arrest van 16 februari 2007 heeft het hof reeds overwogen dat het niet strafbare karakter van het in stand houden (de verbeterde telastlegging B) niet meebrengt dat de niet vergunde functiewijziging waarvoor de beide beklaagden tot een straf werden veroordeeld (de verbeterde telastlegging A) niet de toereikende grondslag zou kunnen uitmaken voor deze vorderingen tot staking van het strijdige gebruik.

3.1. In strijd met wat werd verwacht kwam nog geen gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan tot stand dat betrekking heeft op de weekendverblijven in het verkavelde gedeelte aan de te , waardoor een relevante wijziging van het bestemmingsvoorschrift van het betrokken perceel zou worden verwezenlijkt. Er zijn ook geen aanwijzingen dat dit op korte termijn het geval zal zijn, zodat een goede rechtsbedeling vereist dat zonder verder uitstel over de gevorderde herstelmaatregel wordt beslist.

Het door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente en de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur gevorderde staken van het strijdige gebruik is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen; de niet vergunde functiewijziging wordt nog gehandhaafd zonder dat er een regularisatie is overeenkomstig een stedenbouwkundige vergunning die daartoe zou zijn verleend.

3.2. De vorderingen tot het staken van het strijdige gebruik werden voor de eerste rechter ingeleid op een ogenblik dat de vereiste van een eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, ingevorderd ingevolge de wijziging van art.149 § 1 DORO door artikel 8 van het decreet van 4 juni 2003, nog niet bestond. Krachtens art.198 bis DORO kan het hof deze vordering die nog niet aan de Hoge Raad is voorgelegd, alsnog voor eensluidend advies voorleggen, nu deze raad inmiddels is samengesteld en zijn huishoudelijk reglement is goedgekeurd.

Het is in de gegeven omstandigheden evenwel niet opportuun noch nodig de vordering van het college en de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur alsnog voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor te leggen.

3.3. De gevorderde herstelmaatregel legt, in weerwil van wat in conclusies wordt aangevoerd om tot het tegendeel te doen besluiten, onder meer rekening houdend met de hierna verleende termijn, aan de veroordeelden geen onverantwoord hoge lasten op. In dit verband kan worden opgemerkt dat hun standpunten over de herstellvordering uitgaan van de verkeerde idee dat er vanuit het oogpunt van een goede ordening van de ruimte geen

wezenlijk verschil zou zijn tussen wat kan in een woongebied en wat kan in een gebied voor verblijfsrecreatie.

Het staat niet aan het hof de opportuniteit van de vorderingen te beoordelen. De naar voor gebrachte argumenten tegen de gevorderde herstelmaatregel koren er in hoofdzaak op neer te stellen dat het niet het geschikte ogenblik zou zijn het staken van het strijdig gebruik te vorderen en betreffen de opportuniteit waarover het hof zich niet heeft uit te spreken. Het hof dient bij de beoordeling van de wettigheid van de vorderingen rekening te houden met het thans geldende wettelijke kader; pas wanneer in dit verband, anders dan hier het geval is, zou blijken dat een wijziging hiervan, waardoor de vorderingen geen rechtsgrond meer zouden hebben nakend is, zou het formuleren of het handhaven van de vorderingen als kennelijk onredelijk kunnen worden bestempeld.

De keuze van de herstelmaatregel wordt toereikend gemotiveerd met de verwijzing naar de strijdigheid van de functiewijziging met het bestemmingsvoorschrift en de overige overwegingen van de herstellvordering, waaronder de vaststelling dat de concrete omstandigheden de realisatie van de bestemming nog toelaten.

Zelfs al is het college voorstander van een wijziging van de bestemming dan staat niets er aan in de weg dat het in afwachting van een wijziging waarover het overigens niet alleen zeggenschap heeft, een herstelmaatregel vordert die een einde moet stellen aan de strijdigheid met de geldende bestemming van het perceel.

Kortom, tot de vorderingen tot het staken van het strijdige gebruik werd beslist door de bevoegde instanties met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werden genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij stroken met de wet en dienen niet buiten toepassing te worden gelaten.

3.4. Rekening houdend enerzijds met de vaststelling dat inderdaad reeds geruime tijd beleidsmaatregelen in het vooruitzicht worden gesteld voor de problematiek van de bestemming van de verkavelde percelen aan de en anderzijds met het feit dat het hof dient te beslissen in acht genomen de thans geldende relevante bepalingen, past het de termijn binnen dewelke de veroordeelden tot het staken van het strijdige gebruik dienen over te gaan te bepalen op 30 maanden.

4. Gelet op het talmen van de veroordeelden in het verleden om tot het staken van het strijdige gebruik over te gaan wordt door het college en de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot het staken van het strijdige gebruik. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de veroordeelden om hier toe zelf over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagden reeds konden overgaan tot het staken van het strijdige gebruik en de ruime termijn welke hen thans hiertoe nog wordt verleend brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385 bis laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

**OP DEZE GRONDEN,
Het hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald,
190, 211 en 211 bis Wetboek van Strafvordering,
24 van de wet van 15 juni 1935,

verder ten gronde beslissend met eenparige stemmen over de eerder
ontvankelijk verklaarde beroepen,

wijzig het bestreden vonnis voor zover uitspraak wordt gedaan over de
vorderingen van het college van burgemeester en schepenen van de
gemeente en de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur tot
het staken van het strijdige gebruik en de diverse vorderingen tot verbeurde
van een dwangsom als volgt:

beveelt aan en het strijdige gebruik van het
gebouw te , nader in de oorspronkelijk
dagvaarding vermeld, voor wonen in plaats van verblijfsrecreatie te staker
binnen een termijn van 30 maanden vanaf de dag waarop dit arrest in
kracht van gewijsde zal treden,

beveelt dat voor het geval het strijdige gebruik niet binnen de gestelde
termijn wordt gestaakt het college van burgemeester en schepenen van de
gemeente en/of de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur
ambtshalve in de uitvoering ervan kan voorzien, zoals is bepaald in art. 153
eerste lid DORO,

zegt voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en
schepenen van de gemeente door elke veroordeelde een
dwangsom zal worden verbeurd van € 20 per dag vertraging in de
nakoming van het bevel tot het staken van het strijdige gebruik, te rekenen
vanaf het verstrijken van voormelde termijn van 30 maanden,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige
inspecteur door elke veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd
van € 20 per dag vertraging in de nakoming van het bevel tot het staken
van het strijdige gebruik, te rekenen vanaf het verstrijken van voormelde
termijn van 30 maanden,

veroordeelt en hoofdelijk tot de kosten gevallen
aan de zijde van het openbaar ministerie sedert het arrest van 16 februari
2007, begroot op € 21,95.

Kosten:	
Afschriften:	19,95
Opstelrecht ber.bekl.:	
Dagvaarding:	
	<hr/>
	19,95
+ 10 % :	2,00
	<hr/>
Totaal :€	21,95

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van 30 november 2007.

Aanwezig :

 , kamervoorzitter,

 , raadsheer,

 , raadsheer,

 , substituut-procureur-generaal.

 , griffier,

ARS-nr. : 20071 4561